

Ps. 34: 1 en 2

Ps. 147: 3

Ps. 37: 2, 5 en 6

Ps. 22: 13

Avondzang: 1 en 7

Ps. 37; Matth. 5: 5

Hij heette Samuel – Samuel Morris. Een jongeman uit Afrika. Hij reisde helemaal vanuit Liberia naar Amerika – 120 jaar geleden een enorme reis. Hij kon die reis maken door onderweg hard te werken op dat schip. Waarom? Samuel had een verlangen: hij wilde theologie studeren, om zo zijn leven in de dienst van de Heere te kunnen besteden. Een enorme stap voor een ongeletterde jongen uit Afrika... Toen hij na een lange reis eindelijk aankwam bij de universiteit, vroeg de directeur aan hem: welke kamer wil je hebben? En Sammy zei: als er een kamer is die niemand hebben wil, geef die maar aan mij. De directeur zei later: toen hij dat zei, draaide ik me snel om, want mijn ogen schoten vol tranen. Ik heb meer dan duizend studenten aan een kamer geholpen, maar dit was de enig die ooit gezegd heeft: als er een kamer is die niemand wil, geef die maar aan mij.

Samuel Morris heeft alleen niet zo lang van zijn kamer kunnen genieten. Nog maar twee jaar later vatte hij erg kou – en hij stierf. Tragisch, zou je zeggen. Helemaal uit Afrika gekomen, en dan zo jong sterven... Nou, zit over hem maar niet in. Hij koos hier voor de slechtste kamer – maar straks beerft hij heel de aarde. Want Jezus zegt: Zalig zijn de zachtmoedigen want zij zullen het aardrijk beerven. En als wij het aardrijk willen beerven, zullen wij ook moeten leren wat het is om zachtmoedig te zijn. We staan stil bij de derde

zaligspreking: Zalig zijn de zachtmoedigen. 1. Wat het is; 2. Waarom het nodig is; 3. Wat het oplevert; 4. Hoe je 't wordt.

Een brutaal mens heeft de halve wereld - zeggen ze... als je je maar laat gelden en op je strepen staat, bereik je heel wat. Ja, dat je daar af toe een elleboog bij moet gebruiken, dat zij dan zo... Daar bereik je dan ook wat mee... Een brutaal mens heeft de halve wereld – zeggen ze...

Maar een *zachtmoedig* mens heeft de *hele* wereld – zegt Jézus. Snap jij dat nou? Brutalen hebben de halve wereld – en zachtmoedigen de hele wereld... De hele wereld! Zonder je ellebogen te gebruiken, zonder er maar iets aan te doen – alleen maar: zachtmoedig zijn. Heel je wereld beërven... Hitler heeft er van gedroomd, Alexander de Grote... Het kostte ze kapitalen, bloed, levens en tranen – en het is niet gelukt... En nu zegt Jezus: je kunt de aarde beerven – zonder oorlog, zonder revolutie... alleen maar zachtmoedig zijn... Dat maakt nieuwsgierig...

Zalig zijn de zachtmoedigen... Wat is dat? Laten we eerst eens naar dat woord kijken: wat betekent dat eigenlijk: zachtmoedig? Het is een woord, dat heeft iets in zich van vriendelijkheid, zachtheid, mildheid. Het woord wat Jezus hier gebruikt wordt in de grondtaal ook gebruikt voor verzachtende medicijnen, een vriendelijk woord, een zacht briesje, een tam dier...

En als je kijkt in de Bijbel, dan zie je dat zachtmoedigheid *belangrijk* is. *Jezus* was zachtmoedig. Hij zegt in Matth. 11: leert van Mij dat Ik zachtmoedig ben... En ook *gelovigen* moeten zachtmoedig zijn, want Paulus zegt in Kol. 3:12: Doet dan aan, als uitverkorenen van God, heiligen en beminden, de innerlijke bewegingen van barmhartigheid, goedertierenheid, ootmoedigheid, *zachtmoedigheid*... Paulus zegt

zelfs in Gal. 5 dat het een van de vruchten van de Geest is. ‘De vrucht van de Geest iszachtmoedigheid’. En de apostel Petrus zegt in 1 Petr. 3: als mensen aan je vragen: waarom ben je christen? Waarom geloof je? Dan moet je niet hard en scherp antwoorden, zo van: dat gaat jou niets aan, maar: wees altijd bereid tot verantwoording aan een ieder die u rekenschap afeist van de hoop die in u is, met *zachtmoedigheid* en vreze... (15). Dan moet je dus op een zachtmoedige, vriendelijke manier antwoord geven. Daar is een christen aan herkenbaar. En ook in de kerk moet je zachtmoedig zijn. Want Jacobus schrijft: ontvang met zachtmoedigheid het Woord dat in u geplant wordt... Dus als je niet zachtmoedig in de kerk zit, heb je er niets aan...

Het is belangrijk dus, zachtmoedigheid – maar wat is het eigenlijk? Gemeente, zachtmoedigheid is een *houding*, een houding ten opzichte van andere mensen. Er is hier een verband tussen de eerste en de derde zaligspreking. In de eerste zaligspreking ging het over ‘zalig zijn de armen van geest...’ en ik heb toen gezegd: arm van geest is de houding die je hebt *naar God toe*, dat je klein bent voor God. Nou, déze zaligspreking heeft *ook* te maken met je houding, alleen nu gaat het niet over je houding naar God toe, maar naar de mensen. ‘Arm van geest’ betekent dat je je klein maakt voor God, zachtmoedig betekent dat je je klein maakt voor de mensen. Dat hoort ook bij elkaar. Die zachtmoedigheid is het gevolg van die eerste twee zaligsprekingen. Het is belangrijk dat we dat verband zien. Ik heb al eerder gezegd: de zaligsprekingen staan niet op zichzelf. Er zit verband tussen – en er is ook een bepaalde volgorde. Jezus zegt niet eerst: zalig zijn de barmhartigen en dan zalig zijn de armen van geest... Nee, Jezus heeft het *eerst* over arm van geest, dan over treuren en dan over zachtmoedigheid. En dat is ook logisch. Ik bedoel: je kunt pas klein voor de mensen zijn, zachtmoedig, als je ook

klein voor God bent, arm van geest. Ik weet zeker: als je gaat zien: ik ben een zondaar, ik kan voor God niet bestaan, je wordt arm van geest, je krijgt verdriet over je zonden, dan kan het niet anders: of ook je houding naar andere mensen verandert: je wordt zachtmoedig.

Ik zal u een paar voorbeelden noemen uit de Bijbel van mensen die zachtmoedig waren, dan krijg je er een beeld bij. Een mooi voorbeeld van zachtmoedigheid is Abraham, in het verhaal van Abraham en Lot. Abraham laat Lot kiezen. En als Lot het mooiste stuk land kiest, protesteert Abraham niet. Dat is zachtmoedigheid. Er is nog iemand in de Bijbel van wie expliciet gezegd wordt dat hij zachtmoedig was. Dat is Mozes. Er staat in Numeri 12: 3: 'de man Mozes was zeer zachtmoedig, meer dan alle mensen die op de aardbodem waren'. Even tussen haakjes: dat is bemoedigend! Dat laat ons zien dat je zachtmoedig kunt *worden*. Want dat was Mozes niet. Vroeger, in Egypte, sloeg hij iemand in zijn drift dood. Maar hier staat: hij was de meest zachtmoedige mens ter aarde. Dat hoofdstuk, Num. 12, gaat erover dat Mozes' broer en zus, Aaron en Mirjam in opstand tegen Mozes komen. Ze kunnen het niet hebben dat hij zo'n bijzondere positie inneemt, dat hij de leider is. En dan komt dat vers wat ik net aanhaalde: doch de man Mozes was zeer zachtmoedig.... Mozes protesteert niet. Mozes verdedigt zichzelf niet. Mozes vecht niet voor zijn gelijk: Ik ben de man die God aangesteld heeft... Mozes legt het in Gods hand. Dat is nu zachtmoedigheid in de praktijk! Niet altijd opkomen voor je eigen gelijk. Niet je eigen recht verdedigen, maar het in Gods handen geven.

Het mooiste voorbeeld van zachtmoedigheid is natuurlijk de Heere Jezus Zelf. Jezus heeft Zelf gezegd: Leert van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart... Bij Jezus zie je hetzelfde als bij Mozes: Hij is niet uit op wraak. Zie Hem staan in het paleis van Kajafas: ze slaan

Hem in het gezicht, ze spugen Hem... en Hij doet niets terug. Zie Hem staan, de volgende dag, bij de soldaten. Ze trekken Zijn kleren uit, ze doen Hem een purperen mantel aan, ze drukken een kroon van doornen op zijn hoofd, ze bespotten Hem... Hij kan zo duizend legioenen engelen laten komen...maar Hij doet het niet. Want Hij is zachtmoedig. En als Petrus Hem verloochend heeft, dan zegt Jezus niet: Je hebt Mij zo'n pijn gedaan, het hoeft niet meer. Nee, Hij neemt hem opnieuw aan en herstelt de vriendschap. En als Hij aan het kruis hangt, dan zegt Hij: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.

Waarom kon Jezus dat? Waarom kon Mozes dat – toen hij beledigd en tekort gedaan werd? Dat konden zij, gemeente, omdat zij op God vertrouwden. Mozes gaf de situatie in Gods handen. En Jezus ook. Dat is het geheim van zachtmoedigheid: dat je vertrouwt op de Heere, en je situatie, hoe moeilijk die ook is, in Gods handen kunt leggen. Ik heb u voorgelezen een stukje uit Psalm 37 – en dat was niet voor niets. Want onze tekstwoorden komen eigenlijk uit psalm 37: de zachtmoedigen zullen het aardrijk beërven'; dat staat in Psalm 37: 11. Maar daar staat nog wat voor. Ik lees dat nog een keer voor. 'Wentel uw weg op de HEERE en vertrouw op Hem, hij zal het maken; en zal uw gerechtigheid doen voortkomen als het licht en uw recht als de middag. Zwijg de HEERE en verwacht Hem, ontsteek u niet over degene wiens weg voorspoedig is; over een man die listige aanslagen uitvoert. Laat af van toorn en verlaat de grimmigheid; ontsteek u niet, immers niet, om kwaad te doen. Want de boosdoeners zullen uitgeroeid worden, maar die de HEERE verwachten die zullen de aarde erfelijk bezitten. En nog een poosje en de goddeloze zal er niet zijn; en gij zult acht nemen op zijn plaats, maar hij zal er niet wezen. En dan komt het: de zachtmoedigen daarentegen zullen de aarde erfelijk bezitten... De zachtmoedige is

dus iemand die op de HEERE vertrouwt (5), die zijn weg op de HEERE wentelt, en omdat je op de Heere vertrouwt, geloof je dat God het voor je op zal nemen – dan kun je zwijgen als je onrecht wordt aangedaan, hoef je niet verteerd te worden door boosheid en toorn. Omdat je weet: God zal eenmaal recht doen en Hij zal afrekenen met de mensen die nu mij kwaad doen. Dus zachtmoedigheid – komt voort uit het vertrouwen op de Heere. Jezus vertrouwde op de HEERE. Daarom lees je ook over Hem: ‘Als Hij gescholden, schold Hij niet terug, als Hij leed, dreigde Hij niet, maar –nu komt het – gaf het over aan Hem die rechtvaardig oordeelt. Mozes gaf het over aan God, Jezus gaf het over aan God – en daarom wreekte ze zichzelf niet, want ze vertrouwden op God.

Nu moet u even goed opletten. Als je dit zo hoort, zou je een verkeerd idee kunnen krijgen. Je zou kunnen denken: zachtmoedigheid betekent dus dat je over je heen laat lopen. Nou, dat is een misverstand. Zachtmoedigheid betekent niet: soft of week, een slappe persoon zonder ruggengraat die altijd maar over zich heen laat lopen. Dan heb je het niet goed begrepen. Zachtmoedigheid is niet soft, zachtmoedigheid is juist een geweldige kracht. Er is een geweldige kracht voor nodig om zachtmoedig te zijn. Daar is een geweldige zelfbeheersing voor nodig. Het is veel makkelijker om jezelf te laten gaan, om boos te worden, om je pijn en frustratie te uiten... Zachtmoedig zijn is moeilijk, daar is een geweldige kracht voor nodig – de kracht van God. Ik zal nooit vergeten: ik had op het VLC in Amersfoort een docent die was geweldig driftig. Hij kon helemaal rood aanlopen als ze weer eens zaten te klieren en hij had de neiging om helemaal uit zijn vel te springen. Maar het was een man die de Heere vreesde. En het gebeurde, als ze weer eens het bloed onder zijn nagels vandaan haalden, dan draaide hij zich even om, liep naar het raam, wachtte even en dan kwam hij terug. En dan was hij weer

rustig. Ik vond dat heel bijzonder. Want daar is een geweldige kracht voor nodig. Dus zachtmoedigheid heeft niets met slapheid te maken. Was Jezus slap? Was Jezus slap toen Hij het marktplein schoonveegde? Jezus kon ook toornig zijn. Wat kon Hij scherp zijn naar de Farizeëën. Wat was Hij scherp toen de discipelen probeerde om de kinderen bij Hem weg te houden. Zachtmoedigheid heeft dus niets te maken met slapheid. Het is juist een kracht, want dan ben je iemand die zichzelf heeft leren beheersen, die zichzelf in toom kan houden.

En daarom geloof ik: het is heel moeilijk om zachtmoedig te zijn. Lloyd-Jones zegt: deze derde zaligspreking is moeilijker dan de eerste twee. Dat komt: die eerste twee hebben te maken met God, maar zachtmoedigheid heeft te maken met je houding naar de mensen. En dat is veel moeilijker. Lloyd-Jones zegt: het is veel makkelijker om tegen de Heere te zeggen: Heere, ik ben een zondaar – dan dat een ander dat tegen je zegt: jij bent een zondaar. Jezelf veroordelen is tot daaraan toe – maar dat moet een ander eens doen...wat zeggen we dan? Ik denk dat dat een goede test is: hoe ga je om met wat anderen van je zeggen? Wat doe je als mensen kritisch over je zijn, wat doe je als mensen je op je fouten wijzen... Wordt je dan boos, schiet je gelijk in de verdediging, ga je jezelf rechtvaardigen...? Dat doen wij wel vaak. Want dat raakt jezelf... Van huis uit, van nature kunnen we daar helemaal niet tegen. Ik heb het al eerder gezegd: door de zonde zijn we enorme egoïsten geworden. Kom niet aan mijn ego! Kom niet aan mijn ik! Moet je maar eens in het verkeer kijken. Iemand doet iets fout op de weg: er wordt getuuterd, er gaan middelvingers omhoog... We pikken we het niet als mensen kritiek hebben, als mensen onaardig tegen ons doen of als mensen onredelijk tegen ons doen. Dan komt onze trots, onze hoogmoed om de hoek kijken. Dan laten we ons leiden door onze drift of boosheid.

Denk maar aan Mozes. Hij zag die Egyptenaar vechten en in zijn drift sloeg hij hem dood... Dus zachtmoedig worden, jezelf wegcijferen, jezelf niet zo belangrijk vinden – dat is echt genade. En daarom zei ik al: zachtmoedigheid is een vrucht van de Heilige Geest. Mozes moest eerst veertig jaar in de woestijn door God geoefend worden, voordat hij zachtmoedig genoeg was. Zachtmoedigheid is dus echt het werk van de Heilige Geest. Dat is heel belangrijk dat we dat begrijpen. Kijk, je hebt mensen die hebben van nature een zachtmoedig karakter. Dat is mooi meegenomen, want dat zijn vaak fijne mensen in de omgang – maar als Jezus hier zegt: Zalig zijn de zachtmoedigen – dan is dat niet iets wat voortkomt uit je karakter in de eerste plaats, maar iets wat de *Heilige Geest* doet. Dat is ook het geweldige: daarom kan het voor iedereen! Ook hoogmoedige mensen, ook driftige mensen, ook eigenaardige mensen: Hij kan ze allemaal zachtmoedig maken.

Ik kom bij mijn tweede punt. We hebben nu gezien wat het is – het volgende waar ik wat over wil zeggen is: waarom is het nodig? Waarom vind God het belangrijk dat we zachtmoedig zijn. Ik stel die vraag, want als God iets bij ons wil zien - zachtmoedigheid bijvoorbeeld – dan heeft dat een reden. Waarom wil God dat wij zachtmoedig zijn? Er zijn twee redenen: dat is *tot heil van mensen* en *tot eer van God*. 1) Zachtmoedigheid is tot heil van mensen. Zachtmoedigheid is een geweldige eigenschap tussen mensen onderling. Zachtmoedige mensen zijn geen moeilijke mensen. Zachtmoedige mensen zijn fijn om mee om te gaan. Een zachtmoedige collega is een zegen op je werk. Een zachtmoedige vader en moeder kunnen veel hebben. Zachtmoedigheid is geweldig belangrijk tussen twee mensen in een huwelijk. In het huwelijk leef je dicht bij elkaar: en dan zie je ook makkelijk elkaars fouten en tekortkomingen. Dat kan gemakkelijk aanleiding geven tot conflicten, tot ruzie – met alle gevolgen van dien. Wat is het dan een zegen als je

door Gods genade zachtmoedig mag zijn: dan kun je veel hebben, dan heb je veel geduld met je vrouw, met je man. Dat betekent niet dat je nooit wat mag zeggen. Het is ook goed om elkaar te corrigeren en op te scherpen. Maar zachtmoedigheid zorgt ervoor dat je niet op elk slakje zout legt, dat je niet altijd je gelijk haalt, dat je ook wel eens dingen door de vingers ziet, dat je geduld met de zwakheden van de ander. Dus gemeente: zachtmoedigheid is een geweldige zegen! In het gezin, in het huwelijk, op je werk, in de kerk. Ook in de kerk! Zachtmoedige mensen hebben niet alleen maar kritiek, die vallen niet over elk wisjeswasje heen. Een gemeente met zachtmoedige mensen is een gezegende gemeente. Dat is het eerste: zachtmoedigheid is tot heil van mensen. Maar zachtmoedigheid is ook *tot eer van God*. En die eer van God is in de Bergrede heel belangrijk. Je moet eens kijken wat Jezus zegt in vers 16: Laat uw licht schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien en *uw Vader die in de hemelen is verheerlijken*. Daar gaat het dus om: dat God verheerlijkt mag worden – in jouw en uw leven. En ook zachtmoedigheid heeft met de eer van God te maken. Stel je voor: als christenen even driftig, boos en nijdig zijn als andere mensen, dan zullen mensen zeggen: wat maakt het nu uit? Wat maakt het nu voor verschil of je christen bent of niet? Ze zijn precies hetzelfde als wij. Maar als wij vriendelijk, geduldig en beheerst zijn, als je niet terugscheld als je uitgescholden wordt, als je niet terugslaat als je geslagen wordt – dat zet mensen aan het denken. Dan zien mensen: die hebben iets wat wij niet hebben! Dan zullen mensen het werk van God zien in je leven. Dan zullen mensen dat het dienen van de Heere echt verschil maakt! Dan zullen zien dat God mensen verandert. Als driftige mensen geduldig worden, als hoogmoedige mensen nederig worden – dan is dat toch een wonder?! Als je toch ziet dat je man of je vrouw, of een van je kinderen de Heere leert kennen en je ziet hem veranderen – dan ga je toch de Heere daar voor danken, dan wordt Zijn Naam geprezen!

Dus zachtmoedigheid is nodig: tot eer van God en tot heil van mensen. Maar er is nog meer. Het levert nog meer op. Wat ik net noemde, dat heeft vooral te maken met het leven hier en nu. Maar zachtmoedigheid is niet iets wat alleen maar nu zegen oplevert, het levert zelfs eeuwige zegen op! Dat is het derde: wat het oplevert. Jezus zegt: Zalig zij de zachtmoedigen, gezegend. Waarom? Want zij zullen het aardrijk beërven. Een brutaal mens heeft de halve wereld...ja, maar een zachtmoedige krijgt de hele wereld! Hier zie je weer: het Koninkrijk van God is de wereld op zijn kop. In de wereld geldt het recht van de sterkste, maar in het Koninkrijk geldt het recht van de zachtmoedige. Zachtmoedig zijn levert geweldig veel op! Dan is heel de aarde voor u! Wat betekent dat? Deze belofte slaat natuurlijk op de toekomst. Nu is het nog zo dat de aarde bewoond wordt door goede en slechte mensen – en meestal pikken de slechten het grootste deel van de aarde. Maar straks is dat niet meer zo. Straks zullen de *zachtmoedigen* het aardrijk beërven. Straks, dat is als het Koninkrijk van God komt.

Hier zie je trouwens dat dus ook de *aarde* toekomst heeft. Wij hebben het vaak over: naar de hemel gaan. En als we de Heere kennen, gaan we ook naar de hemel. Maar dat is niet de uiteindelijke bestemming. Straks komt er een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Die aarde doet helemaal mee. Er staat in Openb. 21: De tabernakel van God zal bij de mensen zijn. De hemel komt naar de aarde. Door de zonde zijn hemel en aarde nu twee gescheiden werelden – maar straks is dat niet meer zo. Dan zijn hemel en aarde op het allernauwst verbonden. En dan, in het Koninkrijk van God zullen de rollen omgedraaid zijn. De zachtmoedigen zullen de aarde beërven... niet de brutalen. Die beërven wat anders... buiten zullen zijn de honden en de tovenaars en de hoereerders en de trotsen en de brutalen... hun deel is in de poel die brandt van vuur en sulfer....

Waar zul jij dan zijn? Bëerf je de aarde – of sta je buiten? Dit luistert nauw. *Alleen* de zachtmoedigen zullen het aardrijk beëerven. Wie ben je? Hoor je bij de brutalen... of bij de zachtmoedigen? Ga je je eigen gang? Trek je je niet veel aan van anderen? Je bent hard en onverschillig? Je gebruikt je ellebogen? Je laat je gaan in je drift en je boosheid, je wilt niet de minste zijn? Je verdedigt altijd je eigen gelijk? Dan is er geen plaats in het Koninkrijk van God. Of is het anders? Is het anders – omdat je jezelf hebt leren zien zoals God je ziet? Je schaamt je voor je zonde. Je voelt je klein voor God. Je beseft je dat je helemaal afhankelijk bent van Zijn genade. Ja, dan zullen andere mensen dat ook merken. Dat is te zien in je leven. Dan vecht je tegen je ongeduld. Dan vecht je tegen de neiging om erop los te slaan als ze je pijn doen – letterlijk of figuurlijk. Dan zul je niet gelijk protesteren als je een keer benadeeld wordt. Dan is de Geest met je bezig. Je gaat een beetje lijken op Hem - die zo zachtmoedig was dat Hij zelfs het oor van een van Zijn aanvallers er weer aan zette. Dan wordt iets van het beeld van Christus zichtbaar in je leven. Ik geef niets voor mensen die praten over Gods genade, die praten over Jezus- maar die niet zachtmoedig zijn. Genade die je leven niet verandert is geen genade. Dat is goedkope genade.

Wat moet ik doen om zachtmoedig te worden? Ja – dat is een lastige vraag. Ik zei al: het is het werk van de Heilige Geest. Hij doet het. Maar dat betekent niet dat wij niets moeten doen. Als je vanavond ontdekt: ik hoor nog bij de brutalen –dan zou ik zeggen: denk na. Een brutaal leven kan heel leuk lijken. Misschien krijg je er wel de halve wereld mee.... Maar verder kom je nooit. En straks sta je met lege handen. Ik raad je dringend aan: Wend je tot de Heere. Belijd je trots, je hoogmoed, je egoïsme. Heb er verdriet over. Verootmoedig je voor God en vraag om vergeving. En als je zo arm van geest bent, dan zit je emmer niet meer zo vol met je eigen ik – dan is er ruimte voor de

Heilige Geest. Dan mag je vragen: dat Hij in je komt wonen, dat Hij in je leven werkt. Weet je wat Hij dan doet? De Heilige Geest heeft maar een doel: Hij opent je ogen voor de Heere Jezus – die zachtmoedig was en nederig van hart. Bij Hem is vergeving voor al je trots en eigenwijsheid. Want Jezus heeft niet alleen gezegd: Leert van Mij dat Ik zachtmoedig ben, Hij zei er ook iets voor: Komt allen tot Mij die vermoeid en belast bent en Ik zal U rust geven... Zijn er vanavond zulke mensen: dat je moe bent van jezelf, moe van je zonde, moe van je egoïsme, je ik-gerichtheid – kom dan tot Jezus! Je mag aan Zijn voeten je zonde belijden, je mag aan Zijn voeten vergeving vinden. En weet je wat de Heilige Geest dan ook doet? Hij gaat je veranderen. Hij breekt stukje bij stukje mijn trots en hoogmoed af. Waarom doet Hij dat? Omdat Hij wil dat je veranderd wordt – Hij wil je veranderen naar het beeld van Christus. Dat is Zijn werk: mensen vormen naar het beeld van Christus. En als u de Heere Jezus kent, dan zou ik willen zeggen: er is nog altijd meer te behalen. Denk niet: nu ben ik zachtmoedig genoeg – want dan ben je niet zachtmoedig, maar dan ben je hoogmoedig. Er valt nog zoveel te groeien in zachtmoedigheid. Mag ik dat vragen - Kennen andere mensen u als zachtmoedig? Wordt God in uw leven verheerlijkt door uw zachtmoedigheid? Is het je verlangen om te leven tot eer van God en heil van mensen? Laat het je dagelijks gebed zijn: O Zoon, maak mij Uw beeld gelijk. Dat je mag gaan lijken op Hem en vrucht dragen in zachtmoedigheid. Zoals die zendeling in India. Hij werd slecht behandeld door de mensen. Maar hij bleef zachtmoedig en liefdevol. Een hindoe priester zei tegen hem: u lijkt wel een mangoboom. Hoezo? Nou, een mangoboom hangt vol met vruchten. Er komen mensen voorbij. Ze slaan met stokken en stenen op die boom. Hoe reageert hij dan? Bij elke klap die hij krijgt valt er weer een vrucht naar beneden. Hij is alleen maar tot zegen van de mensen. Maar aan het eind van het seizoen, ziet die boom er vreselijk uit. Helemaal gehavend, het blad is

eraf, de takken zijn gebroken... Maar volgend jaar draagt hij weer vrucht – en nog meer dan het jaar ervoor! Dat wens ik u toe: hoe meer je geduld beproefd wordt, hoe meer je meemaakt, hoe meer verdriet je aangedaan wordt, hoe meer pijn ze je doen – dat je groeit in zachtmoedigheid en elke keer meer vrucht afwerpt : tot heil van je naaste – en tot eer van God Amen!